

Tárgy 385.42

Hely

Idő "1918"

Személy

Helyszám

Szerző: _____
 Cím: *Visszük a hölgyek telefonját*

Forrás: *Est*

Bvr
(Hely)

1918 XI 28
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfővárosi házi nyomda 1918

Visszük a hölgyek telefonját.
 A telefont mostanság hamar elszí-
 pantják az embertől, ha nem tudja
 igazolni, hogy kenyérkereseti szükség-
 nála ez a számszám. A hadból haza-
 érkező és újraéledő existenciáknak,
 orvosnak, ügyvédnek, kereskedőnek,
 vállalkozónak szüksége van telefonra.
 Nem lehet nekik azt felelni, a mi a
 bukott éra begyepesedeit fejű bü-
 rokratái eddig olyan nagyképpen
 felelték, hogy *telefon nincs*. A nép-
 kormány egyszerűen elrekviraltatja
 a telefont attól, a kinek nincs komoly
 szüksége rá, csak fel kell jelenteni.
 A telefonszámért folyamodók bősé-
 gesen el is látják címeikkel a posta-
 főigazgatóságot. A feleket becitálják
 és dr. Veres Mihály kormánybiztos
 szobáját úgy déltájban gyors egy-
 másutánban hagyják el a síró-nevető
 párok, a telefon régi és új tulaj-
 donosai.
 A kormánybiztos, a ki aktív ujság-
 íróból lett azzá, gyorsan végez és
 igazságosan. Rá kell végre eszmélni,
 hogy e kettő nem zárja ki egymást.
 — Tessék helyet foglalni — mond-
 ja a feleknek. — X. Y. dr. ügyvéd te-
 szerel és praxisát tovább folytatni
 kívánja. Már volt telefonja, a 103—04.
 számú, de négy év előtt a hadikincs-
 tár elrekvirálta. Kenyérkeresetéhez
 a telefonra szüksége van és a posta-
 igazgatóság igényét jogosnak tartja.
 K. P. bankigazgató felcsége őnagy-
 sága szíveskedjék igazolni, hogy
 23—09. számú telefonja mennyiben

életszükséglet? — Rövid hebegés,
 méltatlankodás... és a telefo. már
 az ügyvédé.
 — *Elrekvirálom*, — mondja a kor-
 mánybiztos — *felebbezés nincs*.
 Érdekes, hogy komoly kifogás alig
 akad. A feljelentések túlnyomó része
 indokolt. *Különösen a nőkre megy a*
pakti. Tegnap egy feltűnően szép
 fiatal színésznő állt szemben egy
 igényjogosult ügyvéddel. Mikor a
 kormánybiztos felkérte, hogy indo-
 kolja, miért van szüksége a telefonra,
 felpattant a fotelból és így szólt izga-
 lomtól pirosan:
 — Bocsánatot kérek, de erre már
 csak állva tudok felelni. *Hát kinek*
van szüksége telefonra, ha nem nekem?
 Bemutatom a filmgyár szerződését,
 mely két mozifilmre szól. Ez maga
 eltart két hónapig, de még tizenket-
 tőre vagyok szerződötve. A gyárnak
 joga van bármikor, éjjel-nappal engem
 a felvételhez rendelni s erről, mint-
 hogy a filmfelvétel az időjárástól is
 függ, csak nagykesőn értesít. Ezen-
 kívül tagja vagyok a Magyar Szin-
 háznak, hol állandóan próbáim van-
 nak.
 Műdezt egy lélekzetre mondja
 őnagysága. A mint a kormánybiztos
 szóhoz jutott, a színésznő javára hozta
 meg a döntést.
 Őnagysága örömmel vette tudomá-
 sául a kedvező döntést és hálából
 egy hosszú névsorral jutalmazta meg
 a kormánybiztos. *Ezek a hölgyek*
 — mondotta — mind telefontulaj-
 donosok s a leghitebben állitható

róluk, hogy *semmiféle foglalkozásuk*
nincs, csak pletykára kell nekik a
 telefon. Az átnyújtott lista a Buda-
 pesten közismert korzószepegek, ma-
 muskák, cicuskák, főúri és hadimil-
 liomosi metresszek hiteles névsora
 volt, kiknek sem a színházhoz, sem
 semmiféle komoly életműködéshez
 semmi közük nincs. A kormánybiztos
 köszönettel vette át a zsákmányt és
 behívatta a következő párt.